

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžfk/20/2017
Identifikačné číslo spisu: 7015200207
Dátum vydania rozhodnutia: 11.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7015200207.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a členov JUDr. Mariána Trenčana a JUDr. Jany Hatalovej, PhD., v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľ): AMFOOD, s.r.o., M. R. Štefánika 3428/12, Trebišov, IČO: 46027 949, zastúpený: AK VASIL, ŠIMONOVIC & partners, s.r.o., Kuzmányho 29, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/18/2015-388 zo dňa 26. októbra 2016, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/18/2015-388 zo dňa 26. októbra 2016 mení tak, že rozhodnutie Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 1100303/1/460044/2014/14008 zo dňa 17. októbra 2014 a rozhodnutie Daňového úradu Košice č. 9801403/5/2820509/2014 zo dňa 12. júna 2014 zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému právo na p l n ú náhradu trov konania na krajskom súde a kasačnom súde.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred daňovými orgánmi

1. Daňový úrad Košice (ďalej len "správca dane") rozhodnutím č. 9801403/5/2820509/2014 zo dňa 12.6.2014 vyrubil žalobcovi podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. Z. o správe daní (Daňový poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len "Daňový poriadok") rozdiel dane z pridanej hodnoty (ďalej aj „DPH“ alebo „daň“) v sume 8.662,40 € za zdaňovacie obdobie júl 2011, keď na základe zistení z daňovej kontroly vykonanej u žalobcu dospel k záveru, že žalobca nemohol nakúpiť od spoločnosti KEVOLA, s. r. o. kryštálový cukor, ktorý bol predmetom fakturácie, pretože táto spoločnosť nepreukázala znaky ekonomickej činnosti, uskutočnenie dodávok a služieb, uvedených na dodávateľských faktúrach. Preto jej nevznikla daňová povinnosť z dôvodu dodania tovaru žalobcovi, ale v dôsledku uvedenia dane na faktúrach vystavených pre žalobcu v zmysle § 69 ods. 5 zákona č. 222/2004 Z. Z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o DPH“),

pričom daň na základe takto vzniknutej daňovej povinnosti nie je možné odpočítať. Správca dane poukázal tiež na výsledky šetrení policajných orgánov vo vzťahu k spoločnosti KALIPO, s. r. o., ktorá nevykonávala v relevantnom čase žiadnu ekonomickú činnosť a preto predmetný tovar nemohla dodať spoločnosti KEVOLA, s. r. o., ktorá ho nemohla dodať následne žalobcovi.

2. Na základe odvolania žalobcu žalovaný rozhodnutím č. 1100303/1/460044/2014/14008 zo dňa 17.10.2014 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“) potvrdil rozhodnutie správcu dane zo dňa 12.06.2014, pričom konštatoval, že žalobca sa aj v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie, že preukázal nadobudnutie tovaru od spoločnosti KEVOLA, s. r. o. faktúrami a účtovnými dokladmi. Podľa názoru žalovaného však nepreukázal konkrétne okolnosti týchto obchodných prípadov a tým nedal správcovi dane možnosť preveriť jeho tvrdenia. Žalovaný uzavrel, že zdaniteľné obchody deklarovane spornými faktúrami neboli reálne uskutočnené spoločnosťou KEVOLA, s.r.o. a žalobca nepreukázal opak. Odpočítanie dane z predmetných faktúr preto podľa žalovaného nebolo uplatnené v súlade s § 49 a § 51 zákona o DPH.

II.

Konanie pred krajským súdom

3. Proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného, ako aj proti ďalším rozhodnutiam daňových orgánov o vyrubení rozdielu dane žalobcovi za zdaňovacie obdobie apríl, máj, jún, august a december 2011, podal žalobca v zákonnej lehote na Krajskom súde v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) žalobu a navrhol tieto rozhodnutia zrušiť z dôvodov podľa § 250j ods. 2 písm. a/, b/, c/, d/, e/ O.s.p. Žalobca v žalobe namietal, že rozhodnutia daňových orgánov oboch stupňov vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže si žalovaný nesprávne vykladá dôkaznú povinnosť žalobcu pri preukazovaní reálneho uskutočnenia zdaniteľného obchodu. Zistenie skutkového stavu je podľa žalobcu nedostačujúce na posúdenie veci, nakoľko daňové orgány nevykonali navrhované výsluchy svedkov, ktorí podľa žalobcu boli priamo prítomní pri preberaní tovaru od spoločnosti KEVOLA, s.r.o. Na viac skutkové zistenia, z ktorých rozhodnutia daňových orgánov vychádzali, sú podľa názoru žalobcu v rozpore s dôkazmi, ktoré predložil a s ktorými sa žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nevysporiadal. Žalobca ďalej tvrdil, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov, pričom poukázal na to, že neuznaním prijatia tovaru žalobcom od spoločnosti KEVOLA, s.r.o. a následne uznaním dodania tovaru žalobcom pre spoločnosť BRAND FOOD, s.r.o. pri preukazaní faktu, že jediným dodávateľom cukru pre žalobcu mohla byť len KEVOLA, s.r.o., je podľa žalobcu v rozpore so základnými pravidlami logiky, ako aj s ostatnými predloženými dôkazmi.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k obsahu žaloby navrhol žalobu zamietnuť, poukázal na dôvody napadnutého rozhodnutia, pričom konštatoval, že v zmysle vykonaného dokazovania a vyhodnotenia predložených dokladov bola v daňovom konaní objektívne spochybnená vierohodnosť, pravdivosť a úplnosť dôkazov predložených žalobcom, pričom žalobca nevyvrátil tieto pochybnosti predložením alebo navrhnutím ďalších dôkazov. Navrhol preto žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

5. Krajský súd po prejednaní veci na nariadenom pojednávaní vyhlásil dňa 27.10.2016 rozsudok, ktorým žalobu zamietol a žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania. V odôvodnení rozsudku poukázal na správcu dane vykonané výsluchy svedkov navrhnutých žalobcom, v ktorých svedkovia na jednej strane tvrdili, že nakúpený tovar bol v sklade uskladnený, zatiaľ čo konateľ žalobcu na pojednávaní dňa 10.07.2012 vypovedal, že tovar bol predaný priamo v sklade bez vykládky ďalšiemu odberateľovi. V konaní neboli podľa krajského súdu predložené jednoznačné dôkazy preukazujúce dodanie tovaru žalobcovi spoločnosťou KEVOLA, s. r. o., žalobca preukazoval nákup tovaru len faktúrami a účtovnými dokladmi, nepreukázal však konkrétne okolnosti týchto obchodných prípadov. Krajský súd konštatoval, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia i z rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa jasne vyplýva, z akých skutočností vychádzali, akými právnymi úvahami sa pri rozhodovaní riadili, pričom žalovaný sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, ktoré boli obsahom odvolania proti prvostupňovému správne rozhodnutiu.

III.

Kasačná sťažnosť žalobcu, vyjadrenie žalovaného

6. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S. s. p.“) a navrhol rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Nesprávnosť právnych záverov krajského súdu o nepreukázaní dodania tovarov od spoločnosti KEVOLA, s.r.o. žalobca odôvodnil tým, že v daňovom konaní boli predložené viaceré dokumenty preukazujúce dodanie tovaru, najmä faktúry, CMR dokument, kompletná e-mailová komunikácia medzi žalobcom a spoločnosťou KEVOLA, s.r.o., chronologická tabuľka priradených obchodných vzťahov na vstupe k obchodným vzťahom na výstupe, ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Prijatie tovaru od uvedenej spoločnosti bolo tiež v daňovom konaní preukázané svedeckými výpoveďami, ako aj čestnými vyhláseniami svedkov.

7. Žalobca poukázal na to, že i žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia potvrdil uskutočnenie dodávok tovaru, ktorý žalobca prijal od spoločnosti KEVOLA, s. r. o., spoločnosti BRAND FOOD, s. r. o.

8. Žalobca poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 3Sžf/1/2011, 8Sžf/9/2013 a tvrdil, že žalovaný postupoval v rozpore so zákonom, ak voči žalobcovi uplatnil výsledky iných správnych konaní (daňové kontroly u KEVOLA, s. r. o. a KALIPO, s. r. o.), ktorých sa žalobca nezúčastnil. Mal za to, že žalovaný nemôže spravodlivo požadovať, aby žalobca kontroloval a zisťoval výrobné a obstarávacíe procesy u iných subjektov pred dodaním tovaru. Skutočnosť, že spoločnosť KEVOLA, s. r. o. nepreukázala uskutočnenie dodávok tovaru, alebo že spoločnosť KALIPO, s.r.o. porušila právne predpisy akýmkoľvek spôsobom, nemôže byť podľa žalobca daná jemu na ťarchu v inom daňovom konaní a nemožno z toho ani vyvodiť záver, že tovar nebol žalobcovi dodaný spoločnosťou KEVOLA, s. r. o., najmä keď o tom žalobca predložil viaceré písomné dôkazy.

9. Žalovaný v písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

IV.

Právne závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (ďalej len „kasačný súd“), preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), vo veci v zmysle § 445 S.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je podaná dôvodne a preto podľa § 462 ods. 2 S.s.p. zmenil rozsudok krajského súdu tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

11. Podstatou kasačnej sťažnosti proti rozsudku krajského súdu je otázka, či krajský súd po právnej stránke správne posúdil postup daňových orgánov pri hodnotení dôkazov v súvislosti s uplatneným odpočítaním dane z deklarováných obchodov, či na základe vykonaných dôkazov v daňovom konaní dospel žalovaný k správnym skutkovým zisteniam a či z týchto zistení vyvodil správne právne závery, s ktorými sa stotožnil i krajský súd.

12. V zmysle § 24 ods. 1 Daňového poriadku daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo v iných podaniach podľa osobitných predpisov, ďalej skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcou dane v priebehu daňovej kontroly alebo daňového konania a tiež vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť. Ak správca dane pri preverovaní daňovým subjektom predložených písomných podkladov v rámci daňovej kontroly preukázateľne spochybnil vierohodnosť, pravdivosť alebo úplnosť dôkazov predložených daňovým subjektom, splnil správca dane svoju dôkaznú povinnosť

(§ 24 ods. 2 Daňového poriadku) a je opäť na daňovom subjekte, aby spochybnil pôvodných dôkazov správcom dane vyvrátil predložením alebo navrhnutím ďalších dôkazov (nález Ústavného súdu SR č. III. ÚS 401/09-17 zo dňa 16.12.2009).

Podľa § 49 ods. 2 písm. a) zákona o DPH platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň

a) voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

Podľa § 51 ods. 1 písm. a) zák. č. 222/2004 Z.z. v citovanom znení právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak

a) pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

13. V prejednávacom prípade správca dane spochybnil uskutočnenie dodávok kryštálového cukru a ryže od spoločnosti KEVOLA, s. r. o. pre žalobcu zisteniami, ktoré sa týkali predovšetkým spoločnosti KALIPO, s. r. o. a ktoré nasvedčovali tomu, že táto spoločnosť nevykonávala v relevantnom čase žiadnu ekonomickú činnosť a preto od nej spoločnosť KEVOLA, s. r. o. nemohla nadobudnúť deklarovaný tovar a ďalej ho predáť žalobcovi.

14. Žalobca ako dôkazy reálneho prijatia deklarovaného tovaru od spoločnosti KEVOLA, s. r. o. predložil správcovi dane daňové a účtovné doklady (faktúry, dodacie listy), mailovú komunikáciu s uvedeným dodávateľom, chronologický zoznam realizovaných obchodov, navrhol vypočutie svedkov J. J. a N. D., pričom v žalobe tvrdil, že k jednotlivým dodávkam malo dochádzať na základe telefonických alebo mailových objednávok, tovar mal byť preberaný v sklade dodávateľa v Šahách. Predložená mailová komunikácia s neznámou osobou z adresy kevolasro@gmail.com bola spojená so zasielaním tzv. proforma faktúr na dodávky cukru v predmetnom zdaňovacom období, pričom za žalobcu komunikovali M. E. a Z.. N. X..

15. Prevzatie tovaru v sklade v Šahách za žalobcu potvrdil vypočutý svedok J. J., ktorého žalobca splnomocnil na preberanie tovaru a vystavovanie dokladov a ktorý bol zároveň zamestnancom žalobcovho odberateľa - spoločnosti BRAND FOOD, s. r. o. Svedecká výpoveď menovaného o tom, že tovar bol pred prevzatím vyložený a prekontrolovaný, bola v rozpore s vyjadrením konateľa žalobcu Z.. S. X., ktorý pred správcom dane uviedol, že predmetný tovar sa v sklade nevykladal a bol priamo odoslaný odberateľovi, ktorý zabezpečoval prepravu. Tento rozpor vo výpovediach menovaných výslovne uviedol žalovaný i krajský súd vo vydaných rozhodnutiach na zvýraznenie ich nehodnovernosti.

16. Kasačný súd je toho názoru, že uvedenému rozporu vo vykonaných dôkazoch nemožno prisúdiť zásadnejší dôkazný význam, pretože obe výpovede potvrdzujú, že žalobca preberal predmetný tovar od spoločnosti KEVOLA, s. r. o. a ďalej ho odosielal na prepravu spoločnosti BRAND FOOD, s. r. o.. Bez ohľadu na to, či bol tovar pred jeho odoslaním odberateľovi vyložený a prekontrolovaný alebo nie, nemožno z danej dôkaznej situácie vyvodiť záver, že k prevzatiu tovaru žalobcom v sklade v Šahách nedochádzalo.

17. Zo žalobcom predložených dokladov odberateľa - spoločnosti BRAND FOOD, s. r. o. vyplýva, že odberateľ tovar nakúpený od žalobcu ďalej predával maďarskej spoločnosti, pričom tento tovar prepravovali jeho prepravcovia priamo zo Šiah do Maďarska. Uvedené listiny preukazujú, že žalobca skutočne tovar nadobudol a predával ho spoločnosti BRAND FOOD, s. r. o., čo nespochybnil ani správca dane a priznal tejto spoločnosti odpočítanie dane z faktúr vystavených žalobcom na dodávky kryštálového cukru. Z tvrdení žalobcu, svedka J. J. i z predložených daňových a účtovných dokladov vyplýva, že tovar, ktorý žalobca ďalej predával spoločnosti BRAND FOOD, s. r. o. v zdaňovacom období júl 2011, nakúpil od spoločnosti KEVOLA, s. r. o. v sklade v Šahách, čo potvrdil aj vtedajší konateľ uvedenej spoločnosti Š. U.. Žalobcovi boli vystavené faktúry k predmetným dodávkam, ktoré žalobca zaplatil aj s DPH. Nebolo spochybnené, že predmetný tovar žalobca použil na svoje ďalšie

zdaniteľné plnenia, keďže ho dodal spoločnosti BRAND FOOD, s. r. o.

18. Žalobcom predložené dôkazné prostriedky a vykonané dôkazy svedčia v prospech tvrdení žalobcu, že tovar, ktorý predal svojmu odberateľovi v predmetnom zdaňovacom období, nakúpil od spoločnosti KEVOLA, s. r. o. Zistenia správcu dane, ktoré sa opierajú i o závery orgánov činných v trestnom konaní o podnikaní spoločností KALIPO, s. r. o. a KEVOLA, s. r. o. nepochybne vzbudzujú pochybnosti o ekonomickom zmysle celej schémy obchodovania s tovarom, ktorý pravdepodobne vstúpil na územie Slovenska z Maďarskej republiky, kam sa na základe obchodov spoločnosti BRAND FOOD, s. r. o. opätovne vracia.

19. Daňové orgány však postavili svoje závery o nepriznaní práva žalobcovi na odpočítanie dane z dodávateľských faktúr vystavených spoločnosťou KEVOLA, s. r. o. na tom, že nebolo preukázané dodanie predmetného tovaru touto spoločnosťou, pričom podľa názoru žalovaného i krajského súdu žalobca v daňovom konaní vyššie uvedené pochybnosti správcu dane nevyvrátil. Vo vydaných rozhodnutiach sa neuvádza, že by posudzované obchody medzi spoločnosťou KEVOLA, s. r. o. a žalobcom tvorili súčasť protiprávneho konania vo vzťahu k DPH, že by žalobca nákupom tovaru od KEVOLA, s. r. o. získal neoprávnenú daňovú výhodu, prípadne že by vedel, alebo vzhľadom na okolnosti musel vedieť, že sa týmito obchodmi zapája do podvodného konania vo vzťahu k DPH.

20. Z judikatúry Najvyššieho súdu i z aplikovateľných rozhodnutí Súdneho dvora EÚ (ďalej len „Súdny dvor“) vyplýva, že na daňový subjekt nemôže byť prenášaná zodpovednosť za preukázanie skutočností v dodávateľskom reťazci, ktorého sa stal súčasťou, ibaže by vedel alebo mohol vedieť, že obchod je poznačený podvodom (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 6Sžf/10/2012). I z rozsudkov Najvyššieho súdu, na ktoré poukázal žalobca (sp. zn. 3Sžf/1/2011, 8Sžf/2/2013, 3Sžf/1/2010), okrem iného vyplýva, že „ak daňový subjekt disponuje existenciou materiálneho plnenia, faktúrou a prílohami s podrobným položkovitým opisom druhu a ceny u dodaných služieb a tovarov od určitého dodávateľa, vyčerpá vlastné dôkazné bremeno. Na preukázanie opaku v dôsledku skutočností, ktoré nastali u dodávateľa a jeho subdodávateľov, znáša dôkazné bremeno i dôkaznú núdzu správca dane.“

21. Uvedená vnútroštátna judikatúra je v súlade s viacerými rozhodnutiami Súdneho dvora vo veciach týkajúcich sa odpočítania DPH, v ktorých Súdny dvor konštatoval, že „právo platiteľa dane, ktorý uskutočňuje tieto plnenia, na odpočet DPH zaplatenej na vstupe, nemôže byť ovplyvnené ani tým, že v dodávateľskom reťazci, ktorého sú tieto plnenia súčasťou, sa nachádza iné plnenie, ktoré predchádza alebo nasleduje po plnení platiteľa dane a ktoré je bez toho, aby to platiteľ dane vedel alebo mohol vedieť, poznačené podvodom vo vzťahu k DPH“ (C-439/04 a C-440/04 Axel Kittel a Recolta Recycling SPRL).

22. Najvyšší súd v niektorých rozhodnutiach (napr. sp. zn. 4Sžf/16/2010, 3Sžf/1/2010) odkázal na ďalšie rozhodnutia Súdneho dvora, v ktorých sa napr. uvádza, že „uplatnenie nároku na odpočet dane na vstupe u povinných osôb k dani, ktorých plnenia boli v rámci reťazca poskytnuté s úmyslom dopustiť sa podvodu alebo pokiaľ ich plnenia nasledovali v dodávateľskom reťazci, kedy tieto osoby o podvodnom konaní nevedeli alebo nemohli vedieť, nemôže byť týmto osobám odopretý“ (C-354/03 Optigen Ltd., C-353/03 Fulcrum Electronics Ltd., C-484/03 Bond House Systems Ltd., podobne C-80/11, C-142/11 Mahagében kft. a Péter Dávid).

23. Z judikatúry Súdneho dvora tiež vyplýva, že zdaniteľná osoba si nemôže odpočítať DPH, ktorá je uvedená na faktúrach vystavených dodávateľom, ak sa ukáže, že hoci bolo dodanie uskutočnené, v skutočnosti nebolo vykonané ani dodávateľom, ani jeho subdodávateľom (napr. preto, že títo nedisponovali potrebnými zamestnancami, hmotnými prostriedkami a aktívami, že náklady na poskytnutie plnenia neboli zaznamenané v ich účtovníctve a totožnosť osôb, ktoré podpísali niektoré dokumenty ako dodávatelia, sa ukázala ako nejasná), avšak znovu až za súčasného splnenia dvoch podmienok, a to že táto skutočnosť predstavuje podvodné konanie a že vzhľadom na objektívne skutočnosti doložené daňovými úradmi zdaniteľná osoba vedela alebo mala vedieť, že uvedené plnenie zakladajúce právo na odpočet dane bolo súčasťou podvodu, pričom prislúcha vnútroštátnemu súdu tieto

skutočnosti overiť. Nie je však v rozpore s právom EÚ požadovať, aby daňový subjekt prijal všetky opatrenia, ktoré od neho možno rozumne požadovať, aby sa uistil, že plnenie, ktoré uskutoční, nebude viesť k jeho účasti na daňovom podvode (napr. C-409/04 Teleos a i., C-499/10Vlaamse Oliemaatschappij, tiež C-439/04, C-440/04 Axel Kittel a Recolta Recycling).

24. Žalobca v posudzovanom prípade navrhnutými a vykonanými dôkazmi podporil skutočnosti, vyplývajúce z daňových a účtovných dokladov, svedčiace o tom, že tovar kúpil od spoločnosti KEVOLA, s. r. o. a predal ho spoločnosti BRAND FOOD, s. r. o., pričom existencia tovaru v daňovom konaní nebola spochybnená. Za týchto okolností bolo povinnosťou správcu dane preukázať, že žalobca vedel alebo mohol vedieť, že sa prijatím plnenia od svojho dodávateľa zúčastňuje na plneniach spojených s nedovoleným daňovým únikom, či poznačených podvodom vo vzťahu k DPH (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu vo veci sp. zn. 4Sžf/16/2010). V prípade, že je preukázaná existencia obchodovaného tovaru, je na správcovi dane, aby objasnil a preukázal, že došlo k porušeniu či zneužitiu práva na odpočítanie dane a preto je aplikácia neutrality DPH pre daný obchodný prípad vylúčená.

25. Vzhľadom na uvedené kasačný súd konštatuje, že pochybnosti daňových orgánov o nadobudnutí predmetného tovaru spoločnosťou KALIPO, s. r. o., jeho dodaní spoločnosti KEVOLA, s. r. o. a následnej dodávke žalobcovi, neboli vzhľadom na zistený skutkový stav dostatočným podkladom pre záver o tom, že žalobca predmetný tovar nenadobudol od spoločnosti KEVOLA, s. r. o., že tejto spoločnosti nevznikla daňová povinnosť a preto žalobcovi právo na odpočítanie dane z faktúr vystavených touto spoločnosťou nepatrí.

27. Z uvedených dôvodov dospel kasačný súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného nie je v súlade so zákonom a keďže krajský súd žalobu proti nemu zamietol, postupoval kasačný súd podľa § 462 ods. 2 S.s.p. a rozsudok krajského súdu zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

28. Úlohou daňových orgánov v ďalšom konaní bude v intenciách právneho názoru kasačného súdu opätovne vyhodnotiť všetky zhromaždené i žalobcom predložené dôkazy, prípadne dokazovanie doplniť a z tohto nového vyhodnotenia skutkových zistení vyvodiť zodpovedajúce právne závery.

30. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. a vzhľadom na úspech žalobcu v kasačnom konaní priznal mu úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov v tomto konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.